

skilte kirkegårdes økonomi konsolideres ind i de deltagende kirkekasser efter en i vedtægten fastlagt fordelingsnøgle.

Dette betyder ikke, at der ikke kan være en særskilt kirkegårdsbestyrelse eller et selvstændigt budget og regnskab for kirkegården (et biregnskab). Men det betyder, at kirkegården bestyres af menighedsrådene gennem kirkegårdsbestyrelsen på samme måde som præstegårdskassen i dag bestyres af menighedsrådene gennem præstegårdsudvalget.

Kirkegårdsbestyrelsen er ikke repræsenteret på budgetsamrådet i provstiet, da samrådet alene omfatter repræsentanter for provstiets menighedsråd. Dette udelukker dog ikke, at provstiuudvalget kan vælge at invitere en observatør fra kirkegårdsbestyrelsen til budgetsamrådet, og det vil kunne være hensigtsmæssigt både for at sikre kirkegårdsbestyrelsen indsigt i de samlede økonomiske forhold i provstiet og for at sikre budgetsamrådet indsigt i kirkegårdens økonomi. Kirkegårdsbestyrelsens repræsentant har i så fald ikke stemmeret.

En indvending mod ovenstående model er, at menighedsrådene kan fjerne kirkegårdens motivation til at tilstræbe en effektiv drift og overtage driften af mindre kirkegårde, hvis kirkegården ikke kan beholde en del af gevinsten. Det er derfor anbefalelsesværdigt, at menighedsrådene holder særskilte møder med kirkegårdsbestyrelserne med henblik på at drøfte kirkegårdens ønsker og behov - herunder i relation til de indhentede gevinster - for på den måde at sikre, at kirkegårdens udviklingsbehov tilgodeses og at der fortsat er incitament til effektivisering af driften mv. Hermed sikres menighedsrådet det fulde overblik i forbindelse med budgetovervejelserne.

Det skal dog understreges, at kirkegårdsdrift forudsætter tilskud fra ligningsmidlerne i dag, da de fulde omkostninger ikke dækkes via indtægterne fra kirkegården. Der vil derfor være tale om at balancere et ønske om at bevare tilskyndelsen for kirkegårdene ved at lave indtægtsgivende virksomhed ved drift af nabo-kirkegårde m.m. i forhold til behovet for at yde ligningsmæssigt tilskud til kirkegårdsdriften.

Med anvendelsen af et IT-baseret økonomisystem vil man uden opretholdelse af selvstændige kasser kunne styre udgifterne til henholdsvis kirken, præstegården og kirkegården i én kasse og ét regnskab, men med færre omkostninger.

2.4.1.3. Lovforslagets udformning

Det er målet med lovforslaget, at hvert menighedsråd kun bestyrer én kasse med ét budget og ét regnskab.

Det foreslås derfor, at den nuværende mulighed i økonomilovens § 1, stk. 2, for at et menighedsråd, der bestyrer flere kirker, kan oprette en kasse for hver kirke samt at muligheden i økonomilovens § 1, stk. 3 for at oprette en præstegårdskasse, ophæves (jf. lovforslagets § 4, nr. 3).

Der er ikke mange, der gør brug af denne mulighed (oprettelse af en kasse for hver kirke), omkring 35 i alt, men der tilgodeses ikke noget hensyn hermed, som ikke lige så godt kan tilgodeses ved at anvende en geografisk underinddeling i kontoplanen.

I de ca. 100 fælles menighedsråd, hvor der ikke er sket sognesammenlægning, anbefales det, at menighedsrådene overvejer at slå kirkekasserne sammen. Det følger af økonomilovens § 1, stk. 1, at der ved hvert menighedsråd skal oprettes en kirkekasse. Man kan derfor godt slå kirkekasserne sammen, når der etableres et fælles menighedsråd.

Præstegårdsudvalget opretholdes med deltagelse fra alle pastoratets menighedsråd, og udvalget indstiller budgettet for drifts- og anlægsgudgifter på præstegården. Præstegården skal fortsat have sin egen driftsramme, men budget og regnskab føres i et kirkekasse-regnskab. Præstegårdens bevilling behøver ikke at blive ført i en særskilt kasse for, at man kan se hvor meget der er afsat til og brugt på præstegården.

Lovforslaget indebærer ikke et krav om, at de 33 selvstændige kirkegårde ophører med at have et selvstændigt budget og regnskab, men det indebærer, at de skal tildeles bevilling af provstiuudvalget via en kirkekasse, dvs. de menighedsråd som » ejer « kirkegården. I forbindelse med retsforretningen, vil der blive udarbejdet retningslinjer (i form af vejledning eller cirkulære) herom.

Der kan imidlertid være grund til at give mulighed for, at en del af kirkekassens økonomi kan prioriteres lokalt til kirkelige aktiviteter i de enkelte sogne. Dette gælder særlig, hvor der er tale om et fælles menighedsråd, dvs. hvor kirkerne hører til hver sit sogn. En lokal prioritering af midler til kirkelige aktiviteter forudsætter ikke, at der etableres en særskilt kasse for hver kirke, men alene at der på budgettet for kirkekassen afsættes et særskilt beløb til kirkelige aktiviteter ved hver af kirkerne.

2.4.2. Styrket forvaltningsrevision

2.4.2.1. Gældende ret

Det følger af revisionsinstruksen for provstirevisor, at revisionen foretages i overensstemmelse med god offentlig revisionssskik, således som dette begreb er fastlagt i § 3 i lov om revision af statens regnskab mm. Det betyder, at det ved revisionen efterprøves, om